

Hopeahäät

20.3.2016 klo 13.00

Ohjelma

Tervetuloivotus

rehtori Kyösti Nyyslä

Yhteislaulu: Kulkuri ja joutsen

Opiskelijoiden tervehdys

Yaroslava Muzyka, maahanmuuttajaopiskelija

Bhuparaj Kshetri Rijal, maahanmuuttajaopiskelija

Nocturne

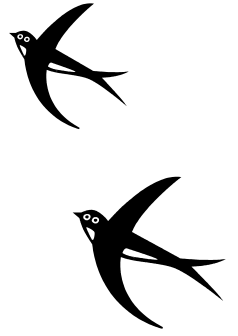
Anne Vihelä, rytmimusiikin vastuuopettaja

Yhteislaulu: Kotikuusi

Vapaa sana

Kahvi

Kulkuri ja joutsen

1. Oon kulkuriksi syntynyt mä vainen,
ja paljain jaloin kierrän maailmaa.
Näin kerran unta: joutsen taivahainen,
mun antoi hetken kanssaan taivaltaa.
Näin maat ja metsät, järvet maani armaan,
sen kaiken sinitaivahalta näin.
Tuuli lauloi laulujaan,
sadun hohde peitti maan,
ihanampaa en mä koskaan nähdä saata.

2. Ja laulun tämän lauloi mulle tuuli:
"On kaikkein kaunein aina oma maa.
Niin moni muuta paremmaksi luuli,
mut pettymyksen itsellensä saa.
Ei missään taivas sinisemmin loista,
ei missään hanki hohda kirkaammin.
Tämä paina sydämees, niin on taivas aina sees,
ja sun taipaleeltas murhe kauas kaikkoo."

3. Niin päättyi uni, mutta vielä vuotan,
mä kohtaavani kerran joutsenen.
Ja siihen asti unelmiini luotan, on helppo uneksia ihmisen.
Siks' paljain jaloin onneani etsin,
ja huolet laulullani haihdutan.
Elämä on ihanaa,
kun sen oikein oivaltaa,
ja kun lentää siivin valkein niin kuin joutsen.

Kotikuusi

1. Kotikuusen kartanolle
esi-isämme istuttivat,
sitä iloksi itsellensä
sekä lapsille hoitelivat.

Ja se kasvoi kauniiksi puuksi,
missä lintuset laulella voi.
Sen varjossa vilpas on olla
ja se tuulilta turvan toi.

2. Ei onnen päiviä aina
tämä kuusemme nähnyt, ei,
näki kalvan kalskeen ja kuinka
vilu viljan pellolta vei.
Mutta allansa istuville
sepä neuvoja kuiskata ties,
ja sen juurilta uusin toivein
taas lähtenyt on moni mies.

3. Ja kun suureksi kasvaa jaksoi,
niin se ollut on turvamme;
ja niin monta jo myrskyä, hallaa
se on suistanut soiltamme.
Siis terve, terve sä kuusi,
satavuotias onnen puu!
Sua kaataa ei saa kirves,
väkivalta, ei vaara muu!

